

ඉදිරි පෙළ සාමාජිකයන් අතර එම සංවිධානයේ දේශපාලන අංශයේ කාන්තා කායිකාව තමිලිනි ජයසේකරාමන් ද විය. යුද ජයග්‍රහණයෙන් පසුව රජය ක්‍රියාත්මක කළ පුනරුත්ථාපනය වැඩ පිළිවෙළ යටතේ නැවත සමාජ හත කෙරුණු ඇය ඉන් වසර කිහිපයකට පසුව මහරගම පිළිකා රෝහලේදී ජීවිතයට පත්වූයේ පිළිකා රෝගියෙකු විය. පිළිකා රෝගයට ගොදුරුව මරණය අහිමිව සිටියදී ඇය එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානය හා සම්බන්ධ සිය ක්‍රියාකාරකම් සහ බිහිසුණු අත්දැකීම් පිළිබඳ තමාගේ ලද ලිඛිත සටහන් පසුව දෙමළ භාෂාවෙන් පොතක් ලෙස ප්‍රකාශයට පත් කෙරිණි. එහි ඇතුළත් කරුණු දෙමළ සමාජය තුළ මහත් විචාදයටද, බාහිර සමාජයේ මහත් අවධානයටද ලක්විය.

අතිමහත් සමාජ පිරවැයක් දරමින් එල්.ටී.ටී.ඊ. යුද සංවිධානය වැනසීමට රජයේ හමුදා සමත් වුවද, එම සංවිධානයේ නැඟීමට සහ පැවැත්මට බලපෑ හේතු තැසීමට රජය මෙතෙක් සමත්වී නැත. උතුරේ දෙමළ ජාතිවාදයද, නැඟෙනහිර මුස්ලිම් ජාතිවාදයද, දකුණේ සිංහල ජාතිවාදයද මේ මොහොතේ නව වටයකින් හිස ඔසවමින් සාමකාමී පුරවැසි සමාජයට සන්නිවේදනය කරන පන-විධියද බෙහෙවින් තයාකකය. එවැනි පසුබිමක මද අස්වැසිල්ලක් තුක්තිවිදිමින් සිටින දැනුම්වත් සිංහල පුරවැසි සමාජයට තමිලිනිගේ මරණාසන්න ස්මරණය මගින් ලබාදෙන පතිවිධියේ ඇති සුවිශේෂීත්වය සළකා එහි සිංහල පරිවර්තනය කොටස් වශයෙන් ඔබ වෙත ගෙනවුත්නෙමු.

තමිලිනි දෙමළ බසින් කැබු සටහන් සිංහලයට නැඟූ ආචාර්ය ස්වාමීනාදන් විමල් සහ ඒ සඳහා අවශ්‍ය සෛය සම්පත්දායකත්වය සැපයූ සිනමාවේදී ධර්මසිරි බණ්ඩාරනායක දෙපළට මෙහිදී අපගේ විශේෂ ස්තූතිය පිරිනමමු.

සන්නිපතට සකස් කරන්නේ - ශ්‍රීලාල් සෙනෙවිරත්න

තමිලිනිගේ කතාව

15

ඉරි නිල ඇඳුම ඇඟලාගෙන අපෙති ආයුධන් දරාගෙන සිටින දෙමළ කාන්තාවන්ගේ මානසික තත්ත්වය මුළුමනින්ම වෙනස්ය. මගේ ආරක්ෂාව මා විසින්ම සකසා ගනු ලැබිය හැකිය යන ආත්ම විශ්වාසයත්, උපන්දා සිට විදි සමහර තනාවිලිගින් මිදී තම තමන් විසින්ම අලුතෙන් දකිනු ලබන නිදහස් හැඟීමත්, වගකීම් පවරන විට ස්වාධීන තීරණ ගැනීමට අවස්ථාවන් ලැබීමත්, මේ සියල්ලට වඩා කැපවීමේ හැඟීමෙන් සටන්කාමී කාන්තාවන් තුළ ඇතිවන ගති ස්වාභාවයෙහි වෙනස්වීමත් ඇයගේ ජීවිතයේ ඇතිවන වැදගත් අංගයන්ය. චිත්‍ර රතු හමුදාවෙහි ද, පළස්තියෙහි ද, හෙලොගානාවල ද අරගලය සමඟ එක්වී ආයුධ සන්නද්ධව කාන්තාවන් ඇති කළ විර ඉතිහාසයන් සේ ලංකාවේ කාන්තාවන් වන අප ඉතිහාසයක් ගොඩනගමු යන හැඟීම දුෂ්කර වූ ආයුධ පුහුණුව

ලබාගැනීමට අපට දීර්ඛ කළේය. එහෙත් එවැනි හැඟීම් තාවකාලික අත්දැකීම් බවට පත් නොවී ගුණාංගවල වෙනසක් බවට පරිවර්ථනය වීමට අවශ්‍ය උපාය මාර්ග සංවිධානය තුළ ප්‍රායෝගිකව නොතිබීමත් මහත් කණගාටුවට කරුණක් විය.

විවිධ අයුරින් විස්තර කර ඇත.

දේශපාලන අංශයෙහි කාන්තා අංශයට අයත් කටයුතු ලෙසින් සමාජයෙහි කාන්තා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව අවබෝධය ඇති කිරීමත්, කාන්තාවන්ගේ ජීවන තත්ත්වය උසස්

කොටි සෙබලියන් තිදෙනෙකුට සංවිධානයෙන් මරණ දඬුවම

කාන්තා විමුක්තිය සඳහා වන නියුතු ප්‍රතිපත්ති සැලසුම් කිසිවක් අපි සතු වූයේ නැත. කාන්තාවෝ තිවෙසින් එලියට පැමිණා ආයුධ දැරීම මගින් මුළු සමාජයම අපට වෙනස් කළ හැකිය යන සිහිනය අපි දුටුවෙමු. එහෙත් ඇත්තෙන්ම සිදුවූයේ කුමක්ද? ආයුධ දරා සටන් කළ කාන්තා සාමාජිකාවන් යුද්ධ පෙරමුණේ බොහෝ ජයග්‍රහණයන්ට හේතු ශාඛකයන් වුවත් සමාජයෙහි කාන්තාව විෂයයෙහි වූ මනවාදයෙහි කිසිම වෙනසක් අපට කිරීමට නොහැකි විය. දෙමළ සමාජයේ කාන්තා විමුක්තිය උදෙසා වන ක්‍රියාවලියේ වර්ධනය ඉසව්වක් කාන්තා ආයුධ සන්නද්ධ අරගලයෙහි පරාජය සමඟ අවසන් විය.

කිරීමත්, සමාජයෙහි පිඩාවට පත් කාන්තාවන්ට හඳුනාගෙන ඔවුන්ට පුනරුත්ථාපනය කිරීමත්, තවත් පුළුල් අයුරින් සමාජ වෙනසක් සඳහා කටයුතු කිරීමත් යනාදිය ප්‍රධාන වේ. දේශපාලන කාන්තා අංශයේ වැඩසටහන් ඒකක පැවතියේ මෙම කටයුතුවලට අලුතින් සටන්කාමී සාමාජිකාවන් එක් කර ගැනීමත්, කාන්තාවන් සඳහා වන සමහර කටයුතු කිරීමත් සඳහා පමණකි. මන්තිසාද යත් සංවිධානයෙහි මුළු අවධානයත්, මුළු සම්පතත් යුද්ධයට වැය කරමින් ජයග්‍රහණය කරා හරවා තිබුණි.

1999 දී වන්නියේ යුද්ධය මගින් උතු අතට හැරුණි. දේශපාලන අංශයෙහි ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අංශය අලුතින් සාමාජිකාවන් සංවිධානයට එකතු කර ගැනීම සඳහා කටයුතු කළේය. එය භාරව සිටියේ ජයසේන වැඩිහිටි සටන්කාමී සහෝදරයෙකි. කාන්තා සහ පිරිමි සටන්කාමීන් මතු සමඟ එක්ව ක්‍රියාත්මක වූහ. මාස්පතා හරුණ ගැණියෝ කටයුතු සුඛ පිරිසක් සටන්කාමීන් ලෙස බඳවා ගැනීමේ කොන්දේසිය ඔවුන් සැපිරිය යුතුය. ඒ සඳහා විදි භාටය, සම්මන්ත්‍රණ, පිරි හේරි වේදිකා වැඩසටහන් ආදිය සමඟ පුද්ගලික හමුවීම් ද සිදු කළේය. ඒ සඳහා දේශකයෙකු ලෙසින් සහභාගි වීම අතිවේච්ච කාර්යයක් ලෙස

මාවෙන පවරා තිබුණි. සමාජ වෙනසක් ඇති කළ හැක්කේ කාන්තාවන් ආයුධ සන්නද්ධ අරගලයට සම්බන්ධ වීම තුළින් පමණක්ම යන අදහස මම ඉදිරිපත් කර ඇත්තෙමි. එහෙත් ආයුධ සන්නද්ධ අරගලයට සමාන්තරව සමාජ වෙනසක් සඳහා වන වැඩසටහන් ද ඉදිරියට ගෙන යාමක් සිදු නොවීය.

සංවිධානය තුළ කාන්තා සටන්කාමීන්ගේ වගකීම් සහ ක්‍රියාකාරිත්වය පුළුල් කෙරිණි. කාන්තා බල ඇණිය යනුවෙන් පරිපාලන ඒකකයක් වෙන් කර බොහෝ බලසේනා සහ අංශ නිර්මාණය කර තිබුණි. පුළුල්ව පැතිර තිබූ සටන් පෙරමුණුවලට පසු බලඇණිවලට ඔවුනු ක්‍රියාත්මක වූහ. කාන්තා පාර්ශ්වයේ නව තනතුරු ලෙසින් සෙන්පති සහ වගකීම්භාර නිලධාරී තනතුරු නිර්මාණය විය. එහෙත් සටන්කාමී සාමාජිකාවන් අතරෙහි ආරම්භයෙහි පැවැති හඳුනාගැනීම් සහ එක්සත්කම අඩුවන්නට විය. කාන්තා බලඇණියට අයත් සටන්කාමීන්ගේ එකම ආකාරයේ වූ ධූරාවලි ආශ්‍රිතව වෙනස්වීම් සහ වෙනස්කම් ඇති විය.

විමුක්ති කොටි සංවිධානයෙහි ප්‍රථම කාන්තා ආයුධ පුහුණු කඳවුර පැවැත්වූයේ 1985 වසරේ ජූනි මස 18 වෙනි දින ඉන්දියාවේ තමිල්නාඩුවේ තිණ්ඩුකල් සිරුමලෙ ප්‍රදේශයේදීය. සංවිධානයෙහි ඉතාමත් විශිෂ්ට පුහුණුකරු වූ පොන්නම්මාන් මාස හයක කාලයක දුෂ්කර පුහුණුව කාන්තාවන්ට ලබාදී තිබුණි. එයට පසුව සාපනයෙහි කිලාලි හි පැවැත්වූ දෙවන පුහුණු කඳවුරේදී පුහුණුව ලබාදී ඇත්තේ සටන්කාමී කාන්තා සාමාජිකාවන්ය. කාන්තා සටන්කාමීන්ගේ කිසිදු පරිපාලන ඒකකයකට පිරිමි සටන්කාමීන් අනවශ්‍ය අයුරින් මැදිහත්වීම, කාන්තා සෙන්පතිවරයන් කැමැත්තක් දැක්වූයේ නැත. ආරම්භයෙහි සිටම කාන්තා සාමාජිකාවන්ගේ කටයුතු පිළිබඳව

